

odlikuje s svojim humorom in satiro, kakor je pokazal že s „Pohádka z naših vesnice“ in z „Vsédnim životem“. V „Přeludih“ je pesniku glavna svrha, šibati nezdravi, prenapeti idealizem, pod katerim se tako rado skriva prazno sanjarstvo. Snov je v kratkem ta-le: Mlad slikar hrepeni po slavi, ali ko spozna iz svoje in tuje izkušnje, kake zapreke morajo mlade moči premagati, strezne se in postane navaden ali srečen človek — učitelj. Tiste sanje o slavi so bile le nekaka predigra. On sam pravi svoji izvoljenki ne brez nekake ironije:

„Čas všemohouci mnoho, mnoho měni,
já zanechal již blahového snění,
jsem moudrým nyní — ano! věř mi jen!
A za bludičkou nehoním se více:
Jsem učitelem — malá služba sice,
hlad nemám však a také ctí mne svět!

— — — — —
Co sláva? Jenom přelud mladé hlavy,
třpytivá tretka, která děti baví,
to chorobný je věru jenom sen!“

To je glavna misel te pesni, katera pa ima poleg mnogih lepot vendar tudi nekaj neverjetnih in neosnovanih podrobnostij. — Petnajsti zvezek „Poetickih besed“ pa podaja humoristično povest v verzih „Třešň“ (Črešnje); spisal jo je Ladislav Quis, čegar balade se zmatrajo za najboljše v češki književnosti. Ti pesni vzeta je snov iz l. 1848. in podaje nam prekrasen pokus narodnega humora češkega. Ž njo je Ladislav Quis novič spričal, da živi v njem velika pojetična sila, katera je ravno v sedanjí dobi v najlepšem razvoji.

Poljska književnost. Od novega leta izhaja v Levovu ilustrovani list „Ognisko domowe“ dvakrat na mesec; v njem objavlja znani pripovednik M. Balucki novo povest „W żydowskich rękach“. — Ravno tam je počel izhajati drug leposloven list „Tygodnik literacki“ pod uredništvom Władymierza Zagórskega. — Čestitim bralcem lahko postrežemo z nekimi datí o poljski žurnalistiki. Vseh poljskih časopisov je preko 230, in sicer v Galiciji do 100 (v Levovu 58, v Krakóvu 23), v avstrijski Sleziji 4, na Dunaji 1, v kraljevini Poljski 81 (v Varšavi sami 71), na Pruskem 35 (v Poznanji 18), drugod 8. — 23 iz njih izhaja jih vsak dan, 78 vsak teden, 13 večkrat v tednu, 60 dva ali trikrat na mesec, 33 vsak mesec, 5 štiri ali petkrat na leto, in 18 o nedoločenem času. —r—

Popravek. V članku „Hans Makart“ v 11. št. na 700. str. stoji, da je bil g. Jurij Šubic v Makartovi mojsterski šoli. To je pomota. Bil je brat njegov, g. Janez Šubic. — Na 731. str. v 14. vrsti od spodaj čitaj osemnajst, namestu štirindvajset.

„Ljubljanski Zvon“

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji: celo leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamični zvezki se oddajejo po 40 kr.

Založniki: dr. I. Tavčar in drugovi. — Za uredništvo odgovoren: Fr. Levec.

Uredništvo in upravnništvo v Novih ulicah 5.

Tiska „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.